

URBANISTICKO-ARCHITEKTONICKÁ SOUTĚŽ

ROZŠÍŘENÍ HŘBITOVA V HOSTIVAŘI, PRAHA 15

SOUTĚŽ
2016

Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy / Správa pražských hřbitovů, p. o.

PRAHA
PRAGUE
PRAGA
PRAG

IPR —
Praha

2	—	Slovo vyhlášovatele
4	—	Pohřbívání a smrt v moderní době
6	—	Soutěžní podmínky
8	—	Hodnocení poroty
12	—	Vítězný soutěžní návrh
16	—	Oceněné soutěžní návrhy
38	—	Ostatní soutěžní návrhy

SLOVO VYHLAŠOVATELE

Hřbitovy v mnoha ohledech reflektují stav společnosti a její vývoj. Pražské hřbitovy podávají o uplynulém století nelichotivé svědectví. Velké nekropole se vyznačují anonymitou, množstvím opuštěných hrobů, markantní je uniformita a bezduchost náhrobků i pragmatismus betonových stěn kolumbárií.

Poznamenán byl i hřbitov v Hostivaři. Původně lokální farní hřbitov doplatil na rozmach kremace ve 2. polovině 20. století a na absenci pravidel pro umísťování nových hrobů a dělení klasických hrobových míst na hroby urnové. Typizované urnové hroby byly druhotně umístěny do prostoru hřbitovních cest. Rozdělením míst byl narušen původní ráz hřbitova, místy byla ztížena prostupnost. V době, kdy se téměř 96 % pohřbů v Praze uskuteční žehem, nemohl malebný hřbitov s osobitou atmosférou bez újmy vyhovět poptávce po dalších urnových hrobech.

Východiskem se má stát rozšíření hřbitova o část určenou výhradně pro ukládání zpopelněných lidských ostatků.

Stěžejním úkolem pro účastníky soutěže tak bylo na značně limitovaném prostoru vytvořit intimní místo pro vzpomínání, rozjímání, smíření se se ztrátou blízkých a místa setkávání se s nimi. Oceněné návrhy neusilují o senzaci a inovace za každou cenu, nejsou výstřední, naopak jsou prosté v nejlepším slova smyslu a svědčí o promyšleném a kultivovaném pohledu autorů na smrt. Ve výše zmíněné souvislosti stavu a hodnot společnosti a podoby jejich pohřebišť jsou výsledky soutěže optimistickým poselstvím.

MGR. MARTIN ČERVENÝ

ředitel Správy pražských hřbitovů, p. o.

POHŘBÍVÁNÍ A SMRT V MODERNÍ DOBĚ

Naše doba je zvláštní – bojí se smrti natolik, že před její přítomností zavírá oči. Jakoby to jediné, co se týká nás všech, mělo být vytěsněno mimo rámec našeho každodenního života. Počet pohřbů, které se v České republice odehrají bez obřadu, je udivující, stejně jako množství uren, které zůstávají v krematoriu nevyzvednuty. Lidé se často vzdávají nejen rituálu, který od nepaměti vytváří předěl mezi životem a smrtí, ale vlastně i vzpomínek a paměti. Právě důstojné místo posledního spočinutí je totiž často tím, co nám postupně umožňuje proměnit smutek ve vzpomínky na toho, kdo odešel.

Stejně jako má život svůj tajemný začátek, má i neodvratný konec. Život bez vědomí konce je pouhým přežíváním. Právě vědomí naší konečnosti nám dává sílu činit věci odpovědně a s rozmyslem, odlišit podstatné od nepodstatného, pomíjivé od nadčasového. Smrt nás smiřuje s osudem i se sebou samými, a právě díky tomuto poznání jsme schopni věcí, které náš krátký úděl přesahují.

Architektura je již ve svém principu sebevědomou vzpourou proti krátkosti

a konečnosti lidského života. Stavby nás neustále propojují s generacemi před námi a jen díky nim nežijeme v prázdném bezčasí. Jen málokdy se však nadčasovost stane tématem architektury jako takové. Úloha hřbitova, místa odpočinku a zároveň místa paměti, je paradoxně jednou z mála možností, jak se v tiživé každodennosti dotknout ticha věčnosti. Hřbitov je místem ztišení i pro ty, kteří ve svém životě se všech ostatních přesahů vzdali. Je místem smíření – jedním z mála, které jsme ještě schopni vnímat. Jeho architektura by toto vše měla mít na paměti.

PHDR. RICHARD BIEGEL, PH.D.

ředitel Ústavu pro dějiny umění FF UK v Praze

Soutěžní podmínky

ABSTRAKT SOUTĚŽNÍCH PODMÍNEK

Předmětem soutěže je zhotovit projektový, architektonicko-urbanistický návrh rozšíření starého hřbitova v Hostivaři, včetně získání představy o potenciálu využití sousedících pozemků v majetku Prahy 15 (s případnou možností dalšího rozšíření hřbitova, resp. provázání s veřejným prostorem). Cílem záměru je rozšířit nabídku progresivních způsobů pohřbívání v dynamicky se rozvíjející čtvrti hlavního města Prahy a získat názor na celkové řešení lokality (budoucí potenciál). Se záměrem úzce souvisí i doporučené možnosti revitalizace stávajícího hřbitova a způsob jeho napojení na novou část.

VYHLAŠOVATEL
Správa pražských hřbitovů, p. o. (SPH)

ZPLNOMOCNĚNÝ ZÁSTUPCE VYHLAŠOVATELE
Mgr. Martin Červený, ředitel SPH

ZPRACOVATEL SOUTĚŽNÍCH PODMÍNEK
IPR Praha, Kancelář projektů a soutěží (IPR/KPS)

DRUH SOUTĚŽE
projektová, urbanisticko-architektonická, veřejná, anonymní, jednokolová soutěž

VYHLÁŠENÍ
na internetové stránce vyhlašovatele soutěže
www.hrbity.cz, organizátora soutěže
www.iprpaha.cz/souteze, dále na www.cka.cz,
www.archiweb.cz, www.isvzus.cz
a formou tiskové zprávy pro média

TERMÍNY
vyhlášení soutěže 30. listopadu 2015
odevzdání soutěžních návrhů 31. března 2016

POROTA

Závislí členové
Mgr. Martin Červený (SPH, ředitel)
Ing. arch. Vladimír Lavřík (hlavní architekt
MČ Praha 15)
Ing. arch. Filip Ditrich (IPR Praha, Kancelář
projektů a soutěží)

Nezávislí členové
PhDr. Richard Biegel, Ph.D. (ředitel Ústavu
pro dějiny umění FF UK v Praze)
M.A. Svatopluk Sládeček (ateliér New Work)
Ing. arch. Boris Redčenkov (A 69 Architekti)
Ing. Jaroslav Svoboda – Gostiwar, z. s.
(občanské sdružení Hostivař)

Náhradníci poroty
Ing. arch. Jan Kovář
(JK Atelier) – nezávislý
Julius Mlčoch – ředitel
Pohřebního ústavu hl. m. Prahy – závislý
Znalec poroty: Ing. Štěpán Špoula – znalec,
obor krajinářská architektura

CENY A ODMĚNY
1. cena se stanovuje ve výši 80 000 Kč
2. cena se stanovuje ve výši 40 000 Kč
3. cena se stanovuje ve výši 25 000 Kč

Pro návrhy neoceněné, které však přinesly
pozoruhodné dílčí podněty a řešení, se
stanovuje k možnému rozdělení celková částka
na odměny ve výši 20 000 Kč.

ZÁVAZNÉ ČÁSTI

GRAFICKÁ ČÁST
– základní situace širších vztahů zahrnující
– celkové řešení území v měřítku 1 : 500
– půdorysné řešení přístavby v měřítku 1 : 150
– 2 charakteristické řezo-pohledy
(vstupní partie, návaznost staré a nové části
hřbitova v měřítku 1 : 150
– 2 zákresy do fotografií definovaných
– vyhlašovatelem
– volná část dle uvážení autorů

TEXTOVÁ ČÁST
vlastní popis soutěžního návrhu – objasnění
a zdůvodnění zvoleného řešení, popis
architektonicko-krajinářského, funkčního
a materiálového řešení

HODNOCENÍ POROTY

Soutěž na rozšíření hřbitova v Hostivaři přinesla řadu nových podnětů a různorodé pohledy na architektonicko-urbanistický přístup k pohřbívání v době, která zavírá oči před smrtí. Obdobná soutěž se na území hlavního města Prahy uskutečnila naposledy v meziválečném období. Od té doby všeobecné povědomí o kvalitě funerální architektury ve společnosti upadá. Projevuje se to zejména v detailu, často však také v šablonovitých technicistních řešeních. Většina celků postrádá nadhled poučeného architekta, urbanisty a krajináře. Věříme, že pestré spektrum řešení a názorů prezentovaných prostřednictvím této soutěže nezapadne a stane se inspirací pro další zásahy na současných nejen pražských hřbitovech i na jejich přesah a uplatnění v kontextu veřejných prostorů města.

Odborná porota vysoce vyzdvihuje zodpovědný přístup zadavatele k úkolu vyhledat nejvhodnější řešení rozšíření relativně malého hřbitova pomocí urbanisticko-architektonické soutěže. Tím spíše, že jde o zakázku malého rozsahu s tématem, které je v současné společnosti opomíjeno a nestává se příliš často architektonickým úkolem. Porota si cení toho, že vyhlášovatel po celou dobu průběhu soutěže o návrh dbal na maximální transparentnost, legálnost a nediskriminační postup a aktivně se po celou dobu zajímal o názory nezávislých porotců a expertů. Vzhledem k tomu, že jde o řešení veřejného prostoru, který by měl být předmětem zájmu občanů, byl členem poroty i zástupce hostivařského občanského sdružení. Jeho znalost místních reálií byla pro posuzování návrhů přínosem. Soulad navrhovaných řešení se zájmy městské části sledoval hlavní architekt MČ Praha 15.

Porota konstatovala, že soutěž přinesla velké množství kvalitních návrhů a splnila svůj účel. Porota se snažila nalézt optimální řešení, které respektuje požadavek na aktuální rozšíření hřbitova, aniž by byl zablokován jeho rozvoj do budoucna. Při posuzování návrhů se porota zabývala tím, jak by předložené návrhy mohly přispět ke kultivaci v širších v souvislostech. Zároveň se zamýšlela

nad běžnými i méně obvyklými potřebami návštěvníků hřbitova. Území hřbitova je veřejným prostorem, který by měl být dostatečně uzavřený a vytvářet tiché a klidné místo vhodné k zamyšlení. Porota se snažila vyzdvihnout názory, které ctí podstatu místa a podporují genius loci. Pozitivně hodnotila jak řešení, která vytvářejí svůj vlastní svět a nebrání dalšímu rozvoji území, stejně jako řešení integrující se do krajiny. Řada předložených řešení by byla akceptovatelná spíše při navrhování zcela nového hřbitova než při rozšiřování stávajícího. Stejně tak porota ocenila respektování terénu. Území má obrovský potenciál, který by mohl být využit jako klidová zóna – městská zeleň navazující na hřbitov. Porota proto hledala takový tým autorů, který by byl schopen přemýšlet o všech vrstvách návrhu a dopracovat návrh dle požadavků investora. Pro kontinuitu posuzování porota doporučuje, aby při výběru nejvhodnější nabídky v následném jednacím řízení bez uveřejnění byli do komise přizváni i zástupci nezávislých porotců a expertů, aby posoudili, nakolik se uchazeči vypořádali s hodnocením poroty.

VÍTĚZNÝ NÁVRH

Ing. arch. Stanislav Krčmárik, Ing. Ľubica Lašáková, Ing. arch. Lukáš Radošovský,
Ing. arch. Róbert Bakyta, Ing. arch. Matúš Grega-Jakub,
Ing. arch. Peter Janeček, Ing. Ivan Boroš

OCENĚNÉ NÁVRHY

2. MÍSTO

Ing. arch. Alexander Kotačka, Ing. arch. Eva Pyková,
Vít Beran, DiS., Bc. Martin Král

2. MÍSTO

Ing. arch. Martin Kvitkovský, Mgr. art. Martin Varga,
MArch. Daniela Majzlanová, Ing. arch. Pavol Husár

3. MÍSTO

Ing. arch. Jan Foretník, spolupráce Bc. Tereza Novotná

ODMĚNA

MgA. Vít Šimek, Ing. arch. Jiří Ksandr

ODMĚNA

Vladimír Sitta, spolupráce Vít Rýpar

OCENĚNÉ
SOUTĚŽNÍ
NÁVRHY

Radošovský, Bakyta, Janeček, Grega-Jakub, Boroš, Lašáková, Krčmárik

AUTOŘI

ING. ARCH. LUKÁŠ RADOŠOVSKÝ, ING. ARCH. RÓBERT BAKYTA,
ING. ARCH. PETER JANEČEK, ING. ARCH. MATÚŠ GREGA-JAKUB,
ING. IVAN BOROŠ, ING. ĽUBICA LAŠÁKOVÁ,
ING. ARCH. STANISLAV KRČMÁRIK

ANOTACE NÁVRHU

Hlavní ideou je kontakt návštěvníků naučné stezky se světem mrtvých. Tento kontakt však nebude nijak nucený a návštěvník ani nemusí poznat, že jde o hřbitov, pokud ze stezky nesejde. Bude si však uvědomovat jistou asketičnost prostoru. Ostatky pohřbených budou umístěny ve zdi. Návrh se snaží pracovat s tématem existující zdi – zeď, která ohraničuje starý hřbitov, pokračuje nezměněná materiálem ani strukturou – avšak v detailu a střešním zalomení prozrazuje období svého vzniku. Zeď uvnitř vytvoří mystický svět, který bude zároveň chráněn před vizuálním a hlukovým smogem autostrády. Zeď dodržuje výšku a uliční čáru staré zdi a v nejvyšším místě díky svahu pak vyrůstá do výšky cca 550 cm.

Vedle hřbitova navrhujeme lesopark pro obyvatele. Stromy tu budou vytvářet pravidelný grid a budou sloužit jako les vzpomínek. U každého stromu může být – v případě potřeby rozšíření hřbitova – umožněno pohřbívání.

HODNOCENÍ PROTOY

Porota ocenila přesvědčivost a čistotu architektonického řešení, které pracuje s minimem prvků, a nadčasovost zvoleného konceptu. Kreativním přístupem k tradici dochází ke kultivaci místa, které je dnes neukotvené. Návrh svým uzavřeným charakterem přirozeně navazuje na stávající strukturu hřbitova. Prostor se zřetelně vymezuje ze svého okolí a vytváří silné, jasně definované místo určené ke kontemplaci. Porota rovněž pozitivně hodnotila inovativní ukládání uren, které se stávají součástí architektury místa a i přes četnost uložení nikterak neruší ústřední meditativní prostor. Navrhované řešení ústředního prostoru má potenciál žít v čase, vyvíjet se a fungovat buď jako vyspová loučka, nebo se může postupně stát jiným prostorem reflektujícím využití hřbitova. Je nutné prověřit samostatný způsob ukládání uren do zdi a materiálové a technické provedení. Navržené parkování u komunikace není reálné, charakter návrhu však umožňuje jeho přemístění.

Kotačka, Pyková, Beran, Král

AUTOŘI
ING. ARCH. ALEXANDER KOTAČKA, ING. ARCH. EVA PYKOVÁ,
VÍT BERAN, DiS., Bc. MARTIN KRÁL

ANOTACE NÁVRHU
První etapa rozšíření hřbitova je tvořena částečně krytým prostranstvím u nového vstupu v jihozápadním rohu, který je určen ke shromažďování účastníků obřadu, a otevřeným prostorem pro pohřbívání – rozptylovou loučkou a trávnikem pro vsypy popela. Starý hřbitov je s novým hřbitovem bezbariérově propojen průchodem ve stávající jižní hřbitovní zdi.

Druhá etapa počítá se stavbou kaple umístěnou při vstupu na hřbitov a s rozšířením areálu směrem na severovýchod, kde bude nový hlavní vstup. Od něj pak ke kapli povede bukovým hájem zvolna klesající mlatová cesta, z níž budou vybíhat užší odbočky k dalším vsypovým loučkám/místům spočinutí či jiným přírodním způsobům uložení ostatků. Každý návštěvník pak projde celým parkem / novým hřbitovem až ke kapli a během této cesty bude mít čas na ztišení a vzpomínání.

HODNOCENÍ PROTOY
Porota oceňuje přirozený způsob, jakým se krajina integruje do řešeného území. Otevřený koncept by umožňoval potřebné modifikace a život v čase. Jedná se o krajinnou architekturu, která se vyznačuje velkou působivostí. Z ústřední cesty vybíhají paprsky vytvářející tu intimní, tu propojená místa. Návrh nedostatečně reflektuje přítomnost poměrně hlučné komunikace. Tichá krajina by byla z její strany neustále atakována. Tento problém je však řešitelný. Hlavní nedostatkem návrhu je skutečnost, že při realizaci 1. etapy, tedy malé části projektu, by z celku zbylo pouhé torzo. Navržený koncept by zůstal nečitelný. Porota oceňuje ideu kaple, byť je umístěna mimo řešené území. Jedná se o dominantu, která vytváří přirozený uzel, těžiště i vstupní bránu. Z návrhu nevyplývá, jakému ritu by sloužila, ale přináší do řešení další důležitý rozměr.

Kvitkovský, Varga, Majzlanová, Husár

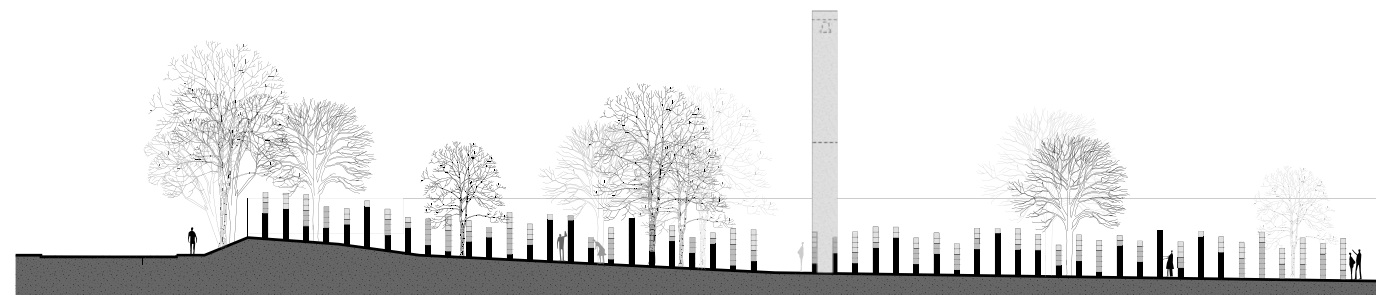
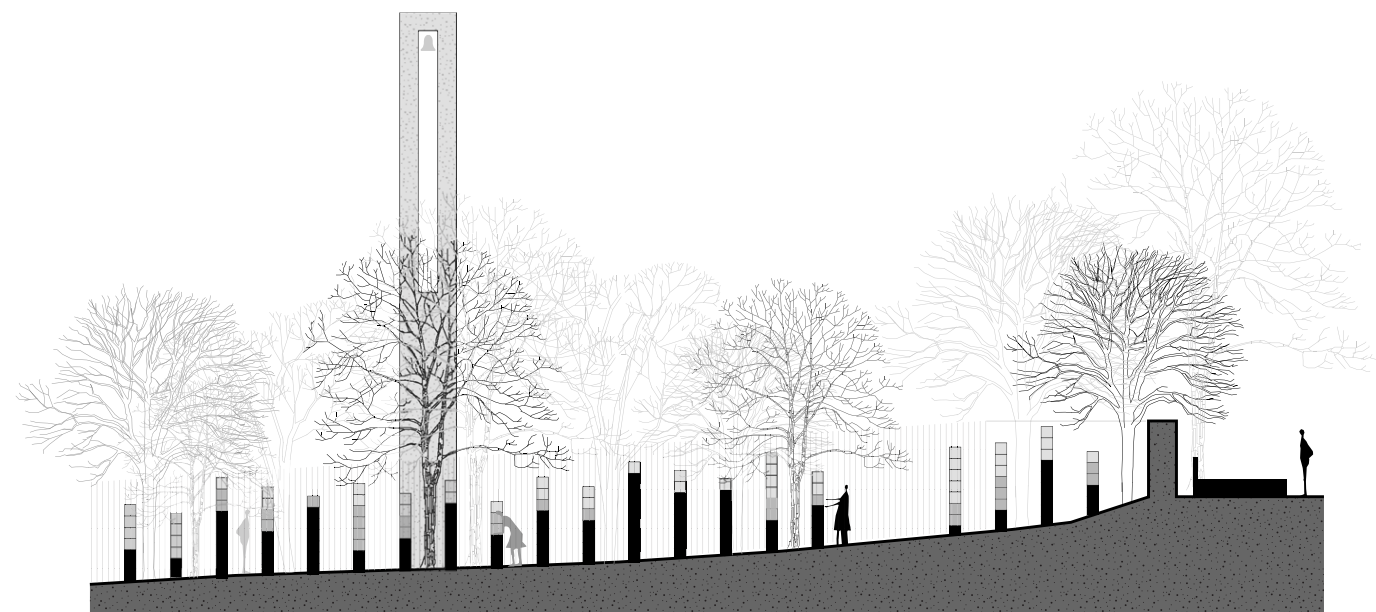

AUTOŘI
ING. ARCH. MARTIN KVITKOVSKÝ,
MGR. ART. MARTIN VARGA,
MARCH. DANIELA MAJZLANOVÁ,
ING. ARCH. PAVOL HUSÁR

ANOTACE NÁVRHU
Hřbitov je v našem pojmání veřejně přístupný prostor. Louka, která zpočátku nemá zdánlivě žádný formální systém. Krajina je však kultivována postupně, její obraz tvoří pravidelně kosené chodníčky na louce, různě kvetoucí pole trav a bylin, dorůstající „les vzpomínek“ a solitéry stromů, ze kterých se stávají první orientační body v krajině. Jasně definovaná mřížka pak v tomto prostředí vytyčuje strukturu pro umístění urnových buněk. Základním principem hřbitova je urnová buňka. Postupným ukládáním těchto modulů na sebe vznikají jakési “rodinné sloupy”, vzájemně propojené, trvalé a viditelné v čase. Navrhujeme nový a jasný systém pohřbívání, který umožní růst hřbitova bez toho, aby byly předem vybudovány neosobní velkokapacitní struktury čekající na své „zabydlení“.

HODNOCENÍ PROTOY
Porota ocenila přesvědčivost a čistotu architektonického řešení, které pracuje s minimem prvků, a nadčasovost zvoleného konceptu. Kreativním přístupem k tradici dochází ke kultivaci místa, které je dnes neukotvené. Návrh svým uzavřeným charakterem přirozeně navazuje na stávající strukturu hřbitova. Prostor se zřetelně vymezuje ze svého okolí a vytváří silné jasně definované místo určený ke kontemplaci. Porota rovněž pozitivně hodnotila inovativní ukládání urn, které se stávají součástí architektury místa a i přes četnost uložení nikterak neruší ústřední meditativní prostor. Navrhované řešení ústředního prostoru má potenciál žít v čase, vyvíjet se a fungovat buď jako vsypová loučka nebo se může postupně stát jiným prostorem reflektujícím využití hřbitova. Je nutné prověřit samostatný způsob ukládání urn do zdi a materiálové a technické provedení. Navržené parkování u komunikace není reálné, charakter návrhu však umožňuje jeho přemístění.

Foretník

AUTOR
ING. ARCH. JAN FORETNÍK

SPOLUPRÁCE
BC. TEREZA NOVOTNÁ

ANOTACE NÁVRHU

Společnost smrt odmítá, ze smrti se stalo tabu – fakt rezonující západním světem již nějaký pátek. Odmyslíme-li veškeré sociologické předpoklady vedoucí k tomuto stavu, zbývá nám stávající fyzické prostředí smutečních síní či hřbitovů, které celkový obrázek ovlivňuje.

Je obraz hřbitova schovaného za vysokými zdmi, kterému se člověk cíleně v městském prostředí vyhýbá, tím správným? Věříme, že není. Naším předobrazem je otevřená zahrada. Hřbitov, který není bariérou. Naopak přirozenou součástí stávající cesty, přirozenou součástí života. Hřbitov naruby. Vedeme skrze území zelenou tepnu. Každodenní cesta je konfrontována s tématem veřejného hřbitova za organicky tvarovanou zdí s průhledy dovnitř.

HODNOCENÍ PROTOY

Návrh pracuje s klasickým modelem hřbitova s pravidelnou strukturou hrobových míst. Tento model zároveň radikálně rozděluje cestou – trasou obehnanou zdmi, která navazuje na dnešní pěšinu procházející celým pozemkem. Vytváří se tak napětí mezi pravidelnou strukturou a organickým nepravidelným tvarem. Řešení umožňuje svěbytné průhledy a vytváří místa, která svým způsobem nutí procházející k zastavení. Zároveň se nelze ubránit dojmu, že se může jednat jen o jakési gesto. Odhadované investiční náklady byly ze strany autorů návrhu podhodnoceny.

Ksandr, Šimek

AUTOŘI
MGA. VÍT ŠIMEK,
ING. ARCH. JIŘÍ KSANDR

ANOTACE NÁVRHU

Při přemýšlení nad zadáním byl pro nás průvodním motivem práce moment kontemplace, a to zejména ve vztahu k současné relativně rychlé a hektické době. Dále místo samé, malebný hřbitov ve vztahu s hlučnou komunikací a nevlídným okolím. Východiska více než inspirativní a podnětná.

Rozhodli jsme se formálně navázat na stávající princip klasického pohřebiště obehnaného stěnou, která jasně vymezuje jeho prostor. V daném kontextu je toto řešení podle našeho názoru vhodné a napomůže také k utlumení hluku.

Vlastní pohřebiště je navrženo v několika úrovních. Vlastní prostory kolumbária jsou navrženy v dlouhých zakopaných zářezech. V úrovni terénu je možné pohřebiště užívat jako rozptylové nebo vsypové loučky, v případě potřeby i pro klasické pohřbívání do země.

HODNOCENÍ PROTOY

Porotu přesvědčila jednoznačnost myšlenky zářezů do krajiny. Ukládání zesnulých se odehrává v zemi, sestupuje se k nim a po rozloučení s nimi se opět vystoupí na povrch, do volné krajiny. Ve stísněných podmínkách mezi hřbitovní zdí a komunikací se však nachází prostor jiného charakteru než je volná krajina a koncept by zde ve skutečnosti nemusel vyznít tak přesvědčivě, jak je navrhován. Koncept zároveň doporučuje odstranění novostavby technického zázemí, což je v současné době nereálné.

AUTOR
VLADIMÍR SITTA

SPOLUPRÁCE
VÍT RÝPAR

ANOTACE NÁVRHU

Kde stromy nesou věnce...
Snažíme se chápat hřbitov jako místo zastavení a doteku s koloběhem nevyhnutelnosti. Je to jediné místo neměnitelné těmi, kteří došli na konec životní cesty. Je ztělesněním nepřítomnosti pro ty, kteří jsou ještě na cestě. Místem, kde slyšíme našlapovat čas. Proto se obracíme ke stromům jako nositelům poselství. Jsou to ony, které zprostředkují pro nás kontakt mezi nebem a zemí. Proto se obracíme k vodě, která je pro nás symbolem nepřestávajícího času. Hledáme ticho, snažíme se zazdíť hluk okolí. Spolu s návštěvníky si představujeme pomalost nutnou ke spočinutí. Pro nás je to místo samozřejmého pohybu, bez překážek. Volíme materiály schopné vzdorovat času. Jsme si současně vědomi nevyhnutelných změn. Grafické znázornění atmosféry tohoto zvláštního místa je prakticky nemožné. V interpretaci metafor jsme se snažili vyhnout obnošenosti, aniž by to bylo na úkor srozumitelnosti.

HODNOCENÍ PROTOY

Porota oceňuje myšlenku rozptylové loučky pojaté jako tradiční sad v uzavřeném prostoru, která by mohla přinést inovaci tohoto druhu pohřbívání. Ovocná zahrada je historickou stopou ovocného sadu, která je zde připomenuta. S ohledem na hlučnost komunikace a okolí hřbitova návrh definuje vlastní hranu pozemku a vytváří na ní dvouplášťový pás – meziprostor, který plochu sadu vymezuje. Návrh jako jediný klade důraz na propojení stezkou pro pěší směrem k hradišti a jasně označují konec řešeného území. Území určené pro další rozvoj hřbitova považuje porota za nedostatečné a formálně řešené.

OSTATNÍ SOUTĚŽNÍ NÁVRHY

Bedrunková, Kubát, Trávníček

AUTOŘI
ING. ARCH. ROMANA BEDRUNKOVÁ,
ING. ARCH. JOSEF KUBÁT,
ING. ARCH. JAN TRÁVNÍČEK

ANOTACE NÁVRHU
Celoplošné rozšíření hřbitova v Hostivaři jižním směrem nepovažujeme vzhledem k blízkosti frekventované silnice za příliš vhodné. Proto navrhujeme kruhový objekt nevelké plochy, která se uzavírá spíše do sebe.

Kruh je symbolem koloběhu života, zrození a smrti.

Kruh je také symbolem jednoty, provázanosti a rovnosti, umožňuje rovnocenné umístění urnových míst v kolumbáriu.

Nevytváří nevhodné urbanistické vazby, jde o místo nezávislé na svém okolí.

Obvodové zdi jsou v plné míře využity pro umístění urn.

Tvar kruhu odkazuje na starověká pohřebiště.

Kruh je zhmotněn klasickými pálenými cihlami – tradičním materiálem, který je vhodný k formování zaoblených tvarů.

Okolí nové části tvoří pobytová zahrada vzpomínek, která je volně přístupným veřejným parkem.

Otruba, Popelínský, Sapáková

AUTOŘI

PROF. ING. IVAR OTRUBA, CSC.,

ING. TOMÁŠ POPELÍNSKÝ,

ING. KATEŘINA SAPÁKOVÁ

ANOTACE NÁVRHU

Záměrem návrhu je vytvořit místo pro důstojný odpočinek zesnulých a zároveň příjemné prostředí pro strávení volného času pozůstalých. Skládá se ze dvou částí. Rozšíření hřbitova reflektuje stávající formální uspořádání hrobů pravidelnou cestní sítí a rastrem stromů. Vstupy jsou akcentovány sady s kvetoucími ovocnými dřevinami. Prostor je vybaven kolumbáři, vodními prvky a lavičkami. Druhou částí je vzpomínkový park se smíšenou funkcí. Založený je na respektu k přírodnímu geniu loci travnaté stráně s roztroušenými zbytky starých sadů. Na osách vstupů jsou umístěna vodní zrcadla propojená meandrujícími vodními kanály a kolumbária s dominantním uměleckým prvkem. Cílem návrhu je alespoň se přiblížit krajině připomínající antickou Arkádii, klidnou a harmonickou krajinu určenou k rozjímání.

Kocián, Kotlas, Chalcarzová

AUTOŘI

ING. ARCH. VÁCLAV KOCIÁN,
ING. ARCH. MICHAL KOTLAS,
MGA. NATALIE CHALCARZOVÁ

SPOLUPRÁCE

ING. JAKUB SEKULA,
ING. ARCH. EVA HORÁKOVÁ,
ING. ARCH. MARTINA TKACZOVÁ

ANOTACE NÁVRHU

Návrh je založen na postupném rozšiřování stávajícího hřbitova. Nejprve na jih, pak na východ řešeného území s možností dalšího rozšíření. Rozšíření jižním směrem je řešeno jako moderní hřbitov s urnovými hroby, kolumbárii a vsypovými loučkami. Směrem na východ stávajícího hřbitova je v první fázi navržen Park života. Tak jako se život nakonec naplní ve smrti, tak se postupně Park života promění v Park vzpomínek, zaměřený na progresivní způsoby pohřbívání. Jde o moderní a zároveň důstojné veřejné prostranství sloužící k odpočinku zesnulých a k příjemné a poklidné návštěvě jejich blízkých. Tento nový koncept hřbitova si klade za cíl navrátit živým touhu po aktu rozloučení se s blízkými zemřelými, touhu po smíření a poklidné vzpomínání na život, který je přirozeně konečný a tím jedinečný.

Chaloupková, Kubiková

AUTORKY

ING. ARCH. MARTA CHALOUPKOVÁ,
BC. TÁĚA KUBIKOVÁ

SPOLUPRÁCE

ING. ARCH. JAKUB ŽOHA

ANOTACE NÁVRHU

Představujeme si jiný, nový hřbitov. Podobá se krásné, svěží, lehké a rozkvetlé zahradě. Zahradě, kde rád vzpomínám. Zahrada má elipsovitý, organický tvar. Plynule navazuje na okolní cesty a starý hřbitov. Je definována zdi kolumbária. Srdcem je květinová louka sloužící jako vsypová loučka. Okolo ní vede cestička a nad ní se vznáší prstenec subtilní střechy. Cesta se ve východní části rozšiřuje pro vytvoření prostoru, kterému dominuje jednoduchá kašna. Zde se můžu sejít s rodinou, přáteli a uctít památku zesnulého. Skrze průhledy ve zdi kolumbária vidím do okolí. Schránky na urny jsou otevřené niky různých tvarů a velikostí, které se postupně zaplňují urnami. Mobiliář – lehké, exteriérové židle si přenesu kamkoliv po zahradě vzpomínek.

Kostrian, Jančok, Janák

AUTOŘI	ING. ARCH. JÁN KOSTRIAN,
	ING. ARCH. MARTIN JANČOK,
	ARCH. MICHAL JANÁK
SPOLUPRÁCE	
	ĽUBOMÍRA BLAŠKOVÁ

ANOTACE NÁVRHU

Idea rozšiřování hřbitova je založena na systému dvou prostorových prvků – koridorů a dvorů. Dialektika jejich vzájemného vztahu je naplno využita při pohybu po hřbitově a mezi jeho jednotlivými částmi. Koridory jsou ohraničeny stěnami kolumbárií. Úzké lineární prostory tvoří generickou část systému a umožňují přechod hřbitovem. Využívají omezenou škálu opakujících se architektonických prostředků, které zabezpečují formální celistvost návrhu.

Dvory jsou otevřenými prostranstvími v rámci definovaném pevným systémem koridorů. V kontrastu s koridory nabízejí specifickou náplň, která dává jednotlivým dvorům charakter. Na jih od původního hřbitova to je vodná plocha, v dalších stupních rozšíření to může být zahrada, les vzpomínek, rozptylová anebo zásypová louka, plochy pro různé progresivní formy pochovávaní, anebo taky pole tradičních hrobů.

Předmětné území je ze severní, jižní a východní strany lemované izolační zelení, která vytváří potřebný odstup mezi vnějším prostředím a hřbitovem.

Existující vegetace je rozšířena a postupně dorůstá do podoby hustého porostu.

Bezprostřední rozšíření (projektová část návrhu) představuje první z dvorů budoucího hřbitova v Hostivaři. Jeho charakter je určen vodní hladinou – symbolickým zrcadlem. Místnost je opsána koridorem kolumbárií o kapacitě 2 195 uren.

Projektová část návrhu se též vypořádává s existujícím objektem údržby hřbitova, zahrnuje objekt hygienického zázemí a vytváří nový vstup na hřbitov spolu s několika pohotovostními parkovacími místy (včetně místa pro hendikepované). Použitím velice striktního formálního jazyka a jednotné vizuality koridorů se tyto rozličnosti snaží zahrnout do jednoho kompaktního celku.

Navrhované konstrukce vstupních prostorů a koridorů jsou provedeny z prefabrikovaných anebo na místě odlitých betonových prvků. Urnové desky kolumbária jsou provedeny z bílého kamene.

Mihalčík, Strachotová, Štědrá

AUTOŘI

ING. ARCH. MICHAL MIHALČÍK,

ING. ARCH. JANA STRACHOTOVÁ,

KATEŘINA ŠTĚDRÁ

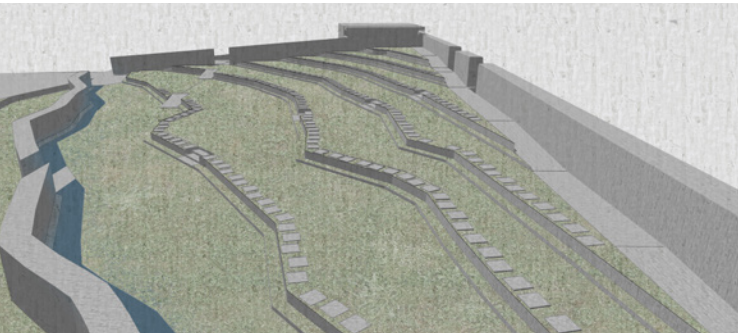
SPOLUPRÁCE

FILIP BERNARD

ANOTACE NÁVRHU

Záměrem návrhu je vytvořit parkový hřbitov s velkým podílem zeleně a střídou kompozicí kombinující různé formy pohřbívání, které se mezi sebou přirozeně prolínají – les vzpomínek, kolumbária, vsypová a rozptylová louka. Chtěli bychom, aby hřbitov, vedle své hlavní funkce, sloužil také jako odpočinkové a meditační místo, místo setkávání a centrum veřejného života, tak jako v minulosti. Od hlavního vstupu jižním směrem bude umístěn páteční prostor se sadovnickou úpravou, který propojí historický hřbitov s novou částí na jihu a navazující lokalitou na východě. Koncepce řešeného území vychází z původního terénu. V liniích vrstevnic bude veden systém kaskád se zapuštěnými urnovými místy. Kaskády jsou propojeny systémem schodišť a ramp. Mobilii je rovněž začleněn do systému kaskád. Přibližně ve středu pozemku místo mezi kaskádami vyplní vsypová louka. V jihovýchodní části nového hřbitova pak budou opět v linii vrstevnic vedena kolumbária a přiléhající vodní plocha. Při východní hranici naznačuje koncepci budoucího rozvoje lokality malý háj vzpomínek.

Při řešení výsadby byl kladen důraz na travnaté plochy doplněné vzrostlými stromy místy s pnoucími dřevinami. Kompozici podtrhuje liniová výsadba listnatých stromů kopírující kaskády. Na západní straně hřbitova je navržen zděný plot, z jižní strany a východní strany se předpokládá oplocení dřevěným plotem, který bude možné po následném rozšíření hřbitova demontovat. Ve směru od parkoviště je navržen vedlejší vstup do nové části hřbitova. Hlavním vstupem i nadále (až do dokončení úprav celé lokality) zůstane brána do historického hřbitova. Dva vstupy ze staré do nové části hřbitova povedou středem stávající jižní zdi. Koncepční záměr přirozeně navazuje na řešení rozvoje hřbitova. Kaskády jsou použity v menší míře, převládajícím způsobem pohřbívání se stává ukládání zpopelněných ostatků ke kořenům stromů v lese vzpomínek, který v této části zabírá velkou část nově řešeného území.

Nekola

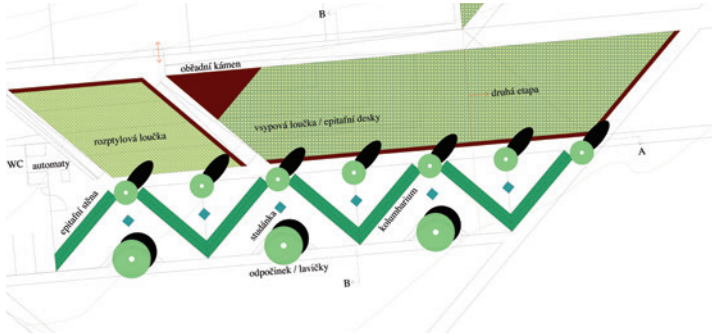
AUTOR
VLADIMÍR NEKOLA

ANOTACE NÁVRHU

Čtverec stávajícího hřbitova je multiplikován o polovinu své šířky na východ. Jeho střed je středem kružnice, která identifikuje plochu nejen dalšího možného rozšíření pohřebiště, ale i strukturální integrace do daného území.

Kružnice je definována řadou okrasných jabloní (např. *malus sylvestris*). Obřadní pavilon a labyrint vzpomínek podporují svým charakterem společenský vývoj k netradičním způsobům pohřbívání. V labyrintu z živého plotu (např. *fagus silvatica*) je podle potřeby myšleno roztroušené umístění urnových stěn (viz detail). V labyrintu nezabloudíš, v labyrintu najdeš sám sebe...

Bezprostřední rozšíření hřbitova na jih je založeno na třech způsobech pohřbívání: rozptylová loučka, vsypová loučka a urnové stěny. Terasovité plochy vsypové loučky je možné podle zájmu kombinovat s epitafovými deskami. Lavičky mezi urnovými stěnami umožňují kontemplativní odpočinek.

Galeotti, Plazzogna

AUTOŘI

MASSIMO GALEOTTI,
MARCO PLAZZOGNA

SPOLUPRÁCE

ELISA RIZZATO

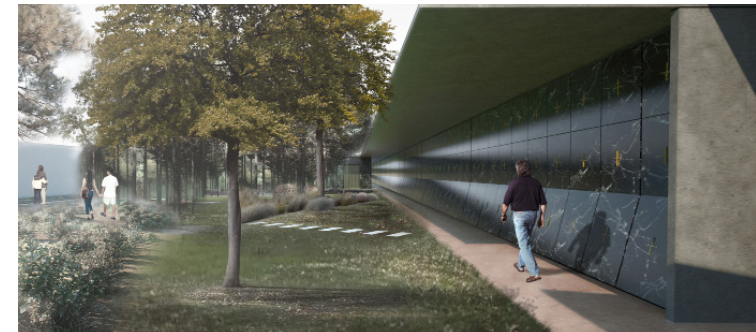
ANOTACE NÁVRHU

Rozšíření hřbitova je plánováno v oblasti nacházející se jižně od stávajícího hřbitova. Je příkladem pro budoucí vývoj hřbitovního prostoru také v jeho východní části, která má být rozdělena do čtyř oddělení. Půdorys přináší výraznou změnu klasického hřbitovního schématu, jemuž vládne strohé rozvržení os cest spojujících jednotlivé oblasti a přísné schéma umístění výklenků a náhrobků, a vytváří velké lesnaté centrální oblasti určené pro rozptýl popela.

Vchod do nového hřbitovního prostoru se nachází na jihovýchodní straně. Na západní a jižní straně jsou 3 řady výklenků umístěných kolmo ke zdi. Provozní budova je umístěna na východ od vchodu a má tvar prostorového útvaru s jediným obdélníkovým otvorem. Na východní straně hřbitova se nacházejí rodinné hrobky, které jsou uspořádány ve svislém směru v řadách po třech.

Mezi prostorem vyhrazeným pro rodinné hrobky a prostorem pro výklenky se bude nacházet krytá plocha, která bude dočasně sloužit pro skladování rostlinných odpadů a v budoucnu se stane místem pro rozšíření hřbitovní plochy. Náhrobky na zemi jsou uspořádány podle pravidelné osnovy, která pokrývá celou oblast s výjimkou velké centrální travnaté čtvercové plochy, osázené středně vysokými stromy, která je určena pro rozptýl popela.

Za účelem vyřešení výškového rozdílu na straně přiléhající k silnici bude nová betonová zeď, která oblast obklopuje, prořezána hliníkovými panely a v místě jejich protknutí bude umístěn kříž jako znamení hřbitova.

Císler, Choc, Jamnická, Ružbatský

AUTOŘI

MGA. ONDŘEJ CÍSLER,
JOSEF CHOC,
ALEXANDRA JAMNICKÁ,
VOJTĚCH RUŽBATSKÝ

ANOTACE NÁVRHU

Dostavbu hostivařského hřbitova koncipujeme jako zahradu, kde se pohřbívá. Bude to „jiný svět“, ve smyslu prožívání inverze života, místa zklidnění a vzpomínek. Při pohledu zvenku bude hřbitov působit diskrétně a nenápadně, od obchvatu jako velký sad oddělený volnou výsadbou stromů. Z ulice K Jezeru se uplatní tradiční schéma členité hřbitovní zdi se vstupem, který má spíš charakter branky do Trnkovy Zahrady než monumentální brány. Teprve po průchodu vstupním objektem se návštěvníkovi začne rozkrývat intimní atmosféra pohřebiště. Jde nám do velké míry o „normální“ hřbitov, důraz klademe na použití zeleně a výrazné prostorové řešení těžící z přístupu slunce a poskytující útulné prostorové měřítko.

Hájek

AUTOR

ING. ARCH. OTOKAR HÁJEK

SPOLUPRÁCE

ING. ARCH. DAVID PŘÁDA,

ING. ARCH. MATĚJ PŘÍBORSKÝ

ANOTACE NÁVRHU

Duše opouštějící tělesnou schránku člověka se rozplývá v krajině, kde byla kdysi stvořena a zanechává po sobě stopy brázdivého aktu. Velkolepost a monumentalita tohoto pietního místa je symbolem její nesmrtelnosti. Fyzické zhmotnění je oslavou samotného života a jeho odevzdání - země – nebi.

Železobetonové zdi gradující od pomyslného centrálního bodu k jihu a vzhůru k obloze evokují přírodní chrám uprostřed parku. Otevírání prostorů mezi zdmi vítá návštěvníky do svého přívětivého prostoru. Svou velikostí působí klid a svými tvary nabídne pohled vzhůru k nebesům.

Podpěrová

AUTORKA
ING. ARCH. JANA PODPĚROVÁ

ANOTACE NÁVRHU

Návrh využívá dotčené pozemky pro vytvoření pohřebiště, které umožňuje uskutečnit nové způsoby přírodního, ekologického, pohřbívání.

Celek hřbitova se skládá ze čtyř rozměrově obdobných částí obdélníkového půdorysu. Tyto části by sloužily pro tradiční způsoby pohřbívání (urnové hroby, kolumbárium, vsypová loučka). Dvě tyto části jsou nejstarší, jde o původní hřbitov a jeho rozšíření z konce 19. století. Třetí je nyní plánované rozšíření a o čtvrté části se uvažuje jako o rezervě. Jednotlivé části jsou vymezeny obvodovými zdmi a každá má svůj specifický (i dobový) charakter.

Mezi těmito čtyřmi částmi a izolačním pásem zeleně podél obchvatu by vznikl parkový prostor pro přírodní pohřbívání. Toto místo má zajímavou topografii – mírný jižní svah je obklopen zelenými kopci. Z horní hrany je zajímavý přírodní výhled, návrh ho využívá umístěním komunikace a kaple. V dolní části je navržena vodní plocha pro případné využití k alternativním pohřbívacím obřadům.

Nová část je inspirována neokázalostí a jednoduchou poetikou původního hřbitova. Vstup je oproti uliční čáře původního hřbitova a vratům kontejnerového stání částečně zapuštěn. Tím vzniká určité oddělení i potřebný předprostor s 2 velkými stromy, obdobně jako původní hřbitov má u vstupu velký vzrostlý strom. Jednoduchou vstupní branou se prochází do zastřešené části, která spoluvytváří architektonicky vymezený prostor se vsypovou loučkou. Pod střechou v přední části se projde ke kolumbáriu v jižní obvodové zdi. Zbylý povrch je zatravněn a určen pro urnové hroby.

Mlčoch, Novák, Vilém

AUTOŘI
ING. ARCH. JAN MLČOCH,
FRANTIŠEK NOVÁK,
JAKUB VILÉM

ANOTACE NÁVRHU

Život zemřelých je uložen v paměti žijících. Marcus Tullius Cicero

Základní koncept návrhu vyplývá z přirozeně vzniklých komunikačních os na řešeném území. Protnutím této komunikace s osou nově vzniklého vstupu do starého hřbitova vzniká centrální pietní plac. Dominantou je zde vodní prvek. Obloha odrážející se od vodní hladiny a zurčení vody dotvářejí uklidňující atmosféru duchovního místa. Tento prostor a do jeho středu sbíhající se kolumbária vytvářejí paprskovitou kompozici hlavní středové části. Intimita kolumbária je podpořena měkkým světlem pronikajícím skrz perforovaný plášť. Nová hmota citlivě komunikuje se starou hřbitovní zdí a zároveň odhlučňuje interiér kolumbária od místních frekventovaných komunikací...

Sendler, Horová

AUTOŘI

ING. ZDENĚK SENDLER,
MGA. RENATA HOROVÁ

ANOTACE NÁVRHU

HŘBITOV – PARK

Místu necháváme jeho krajinný charakter a navazujeme na trend, kdy se pozůstalí obracejí k blahodárné síle přírody. Místo je otevřeno všem. Ponechává si svou funkci parku. Důležitý je pro nás estetický i symbolický význam čtverce, tvar stávajícího hřbitova, který je invertován, vzniká druhé čtvercové pohřebiště.

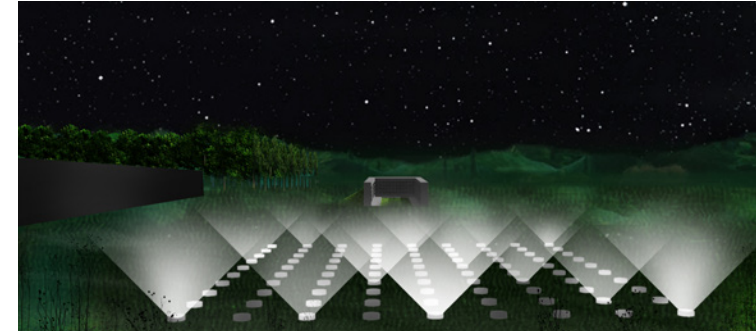
Chrám stromů – místo, kde popel zesnulých splyne se zemí Stromy, ke kterým je ukládán, zde tvoří jasný geometrický prostor, uprostřed kterého je ukryta slunná rozptylová louka s intimní atmosférou.

V parku jsou rozmístěna další pohřebiště (pohřebiště – geometrický řád x park – rostlá krajina). Každé pohřebiště nabízí jiný způsob uložení.

Zahrada světla – místo s unikátními urnovými hroby, jejichž nadzemní část ve tmě svítí.

V louce ukryté kolumbárium je umístěno ve valu a částečně splývá s krajinou. Zde vzniká klidné místo ideální pro soustředěné rozjímání

Vstupní prahy – symbolické brány. Tvoří je velkoformátový lomový kámen zasazený v úrovni terénu se sochařskou úpravou (reliéf, který se mění v čase ochozením).

Pokorná

AUTORKA
ING. ARCH. OLGA POKORNÁ

SPOLUPRÁCE
ING. ARCH. TOMÁŠ KODET

ANOTACE NÁVRHU

Vstup je zvýrazněn velkou bránou, která je portálem, bránou do jiného světa. Hřbitov je sice „jiný svět“, ale díky průhlednému plotu je zároveň propojen s naším světem, neuzavírá se před ním. Řešené území je prostupné rampou.

Směrem dále na jih od řešeného pozemku se náplň zředňuje. Na jižním svahu je v budoucnosti možné vybudovat rozptylovou louku. Východní část parcely je navrhována jako les vzpomínek, bez nákladných parkových úprav. Na pozemcích jižně od rozšiřované části je zachován izolační zelený pás, za kterým je hlavní silnice. Podél izolačního pásu by vznikla cesta, která umožní prostupnost celého území dále na východ do lesa vzpomínek.

Základem prostorového řešení je výškové rozdělení na dvě terasy, které jsou propojeny mírnými svahy a terénními schody. Výškový rozdíl teras je vyřešen na několika místech terénními schody s lavicemi. V místech, kde nejsou schody nebo rampa, je travnatý svah.

Terasa přímo navazující na starý hřbitov je navržena jako zpevněná plocha se sypanou povrchovou úpravou. Tato terasa je určena pro umístění kolumbárií. Další kolumbária jsou na této ploše rozmístěna kolmo ke starému hřbitovu.

Druhá terasa je travnatá a rozdělena cestou na dvě části: plocha pro urnové hroby a vsypovou loučku. Návrh umožňuje plochu pro urnové hroby také využít jako vsypovou loučku.

Beneš

AUTOR
ONDŘEJ BENEŠ

SPOLUPRÁCE
KAREL GOLÁŇ,
KAROLÍNA PETTÍKOVÁ

ANOTACE NÁVRHU
Krajinný rámec okrajové části Prahy byl radikálním způsobem narušen výstavbou panelových sídlišť na vyvýšených místech. Pro rozšíření hřbitova jsme na počátku koncipovali uzavřené a sevřené tvary chránící místo klidu a meditace, vyvážené místo posledního spočinutí. Rozvoj Prahy ale nelze zastavit, panelová sídliště nelze zbourat, chyby a přehmaty minulosti nelze vrátit. V této situaci jsme se nakonec rozhodli o obrácené řešení: místo posledního spočinutí jsme otevřeli do krajiny, do velkorysých dřevěných konstrukcí a vše přikryli tenkou betonovou deskou. Svým životem se vztahujeme k budoucím generacím stejně jako k těm – a možná ještě podstatněji, kteří tu již nejsou. Náš návrh je pokusem o problematizování těchto vztahů, kdy „poslední věci člověka“ máme tendenci odsouvat za horizont.

Žalský, Pazdera

AUTOŘI

ING. ARCH. MGA. JAN ŽALSKÝ,
MIROSLAV PAZDERA

SPOLUPRÁCE

MAGDALENA HAVLOVÁ

ANOTACE NÁVRHU

Hostivařský hřbitov je klidným místem na kraji města. Zeď vymezuje místo, vzrostlé stromy jsou zdmi, zem podlahou a nebe stropem. Rozšířením navazujeme na jeho současnou atmosféru. Za brankou je zpevněný plácek se zázemím a lavičkou pod javorem. Hlavní osa prochází zahradou paralelně s jižní zdí a vybíhají z ní cesty vedoucí mezi hrobovými poli, které jsou v pravidelném rastru mezi stromy. Urnové hroby jsou větší, do jejich proporcí se propisuje tělesnost lidské existence. Celá jižní zeď hřbitova je konstrukčně rozšířena do podoby krytého kolumbária zakončeného kašnami po obou stranách. Vsypová louka při východní zdi umožňuje adresnost a konkrétnost místa posledního spočinutí. V rámci rozšíření hřbitova navrhujeme volně prostupný les s cestou ve tvaru elipsy, kde lze ukládat popel zemřelých ke kořenům stromů.

Ječmen, Ženatý, Jurák

AUTOŘI

ING. ARCH. MAREK JEČMEN,

BC. ROMAN ŽENATÝ,

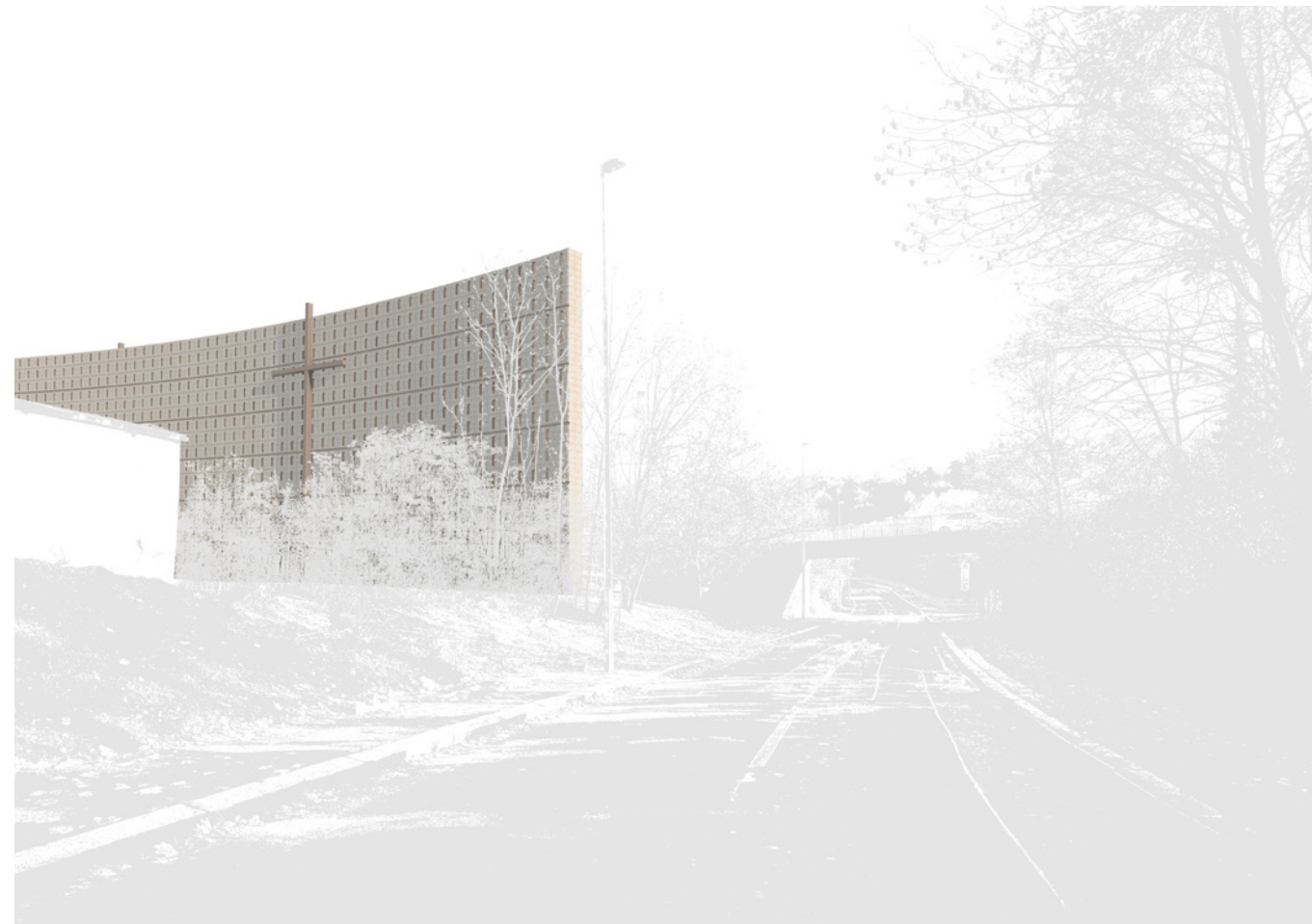
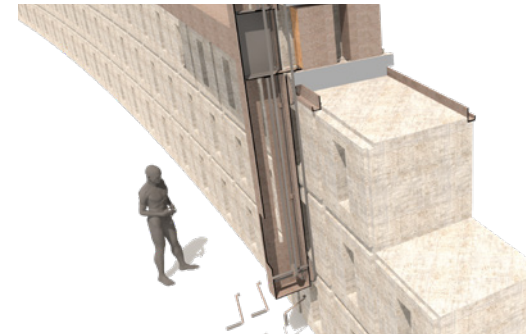
ING. ARCH. TOMÁŠ JURÁK

ANOTACE NÁVRHU

Pro rozšíření hřbitova byla zvolena forma kolumbária jako stěny – vertikálního hřbitova v krajině. Půdorys objektu je linka kruhové výseče o průměru 300 m a délce 150 m. Výseč symbolizuje smrt jako úsek života, kterého je nedílnou součástí. To má být také důstojným místem pro poslední spočinutí, kde jsou si všichni rovni. Ačkoli má každá urna – zesnulý – své konkrétní místo, tak je pro nás blízké nedosažitelný. Pro nás živé, kteří na hřbitov chodíme, pak má být zahradou, za jejíž stěnou je pomyslný ráj, kde se jednou všichni setkáme se svými blízkými. Vertikální hřbitov jako krajinný prvek, který ponechává své okolí s minimálním půdorysným zásahem, avšak se silným emočním prožitkem.

Objekt kolumbária je situován jižně od stávajícího hřbitova. Navazující parcely by měly vytvořit jednotný celek parkového typu, ve kterém bude umístěn nový vertikální hřbitov.

Vlastní objekt je tvořen jednotlivými moduly o rozměrech 1,2 x 1,2 x 1,2 m, celkem tedy 2 250 modulů. Z toho jsou spodní 3 řady určeny pro svíčky a květiny. V každém z nich bude z obou stran vložen ocelový box na urny. Každý box pojme 4 urny. Celková kapacita tak bude 15 000 uren. Po každých třech modulech je prolis osazen ocelovou kolejnicí profilu U, na které je uložen ocelový kříž – zakladač.

Bianco architects, s.r.o.

AUTOŘI

DIPL. ARCH. ONDŘEJ KLOUB
ARCH. DARIO RUBERTI,
ING. ARCH. CATERINA CAPPELLI,
ING. ARCH. VOJTĚCH POŠMOURNÝ

SPOLUPRÁCE

ARCH. MIRKO MUGOŠA
ING. ARCH. JIŘÍ POŠMOURNÝ

ANOTACE NÁVRHU

Na otázku „Jak má vypadat hřbitov v epoše, která zavírá oči před smrtí?“ odpovídáme symbolickým a čistým řešením. Pole plné bílých sloupů metaforicky představuje pole bílých květů – plní funkci hostící vitální energii. Urny v nitru sloupů levitují mezi pozemským životem a věčností duše. Atypické kolumbárium je založeno na nižší úrovni, než je starý hřbitov. Řešení vyjadřuje respekt vůči stávajícímu stavu, přičemž uvnitř dává pocit bezpečí a intimity. Výška sloupů nezasahuje do dominanty původního hřbitova. Staré a nové je ve vizuálním kontrastu. Plocha pro umístění urn se dělí na malé zelené ostrovy. Z hlavní osy se rozvíjejí cesty vymezené barevně rozlišenými lavicemi. Oplocení plochy hřbitova má dvě úrovně – intimita návštěvníků při modlitbě vs. pohled ven a lepší orientace.

Ateliér Štěpán, s.r.o.

AUTOŘI

AKAD. ARCH. VANDA ŠTĚPÁNOVÁ

SPOLUPRÁCE

ING. ARCH. HANA MYŠKOVÁ

ANOTACE NÁVRHU

Prostor před vstupem na hřbitov tvoří komunikační uzel. Za branou se nachází do svahu zasazená stavba zázemí hřbitova. Od brány vede hlavní chodník zakončený symbolickou „cestou do nebe“. Chodník je po straně lemován zdí, která vyrovnává terénní rozdíl mezi vstupní rovnou částí a částí ve svahu. Zeď je prolamována tvary, které mají své konkrétní funkční obsahy. Chodník prochází zdí, za kterou se nachází komorní zelený prostor rozptylové a vsypové louky. Na druhé straně je les sloupů s urnovými nikami. Svažitá část s urnovými hroby funguje zároveň jako pohodlná rampa a navazuje na úroveň starého hřbitova. Nový hřbitov bude bílý. Pohledové povrchy jsou vyzděny z bílých vápenopískových cihel, sloupy s nikami jsou odlity jednotlivě z bílého betonu.

Novotný, Suchan

AUTOŘI
ING. ARCH. FRANTIŠEK NOVOTNÝ,
ING. ARCH. JAROSLAV SUCHAN

ANOTACE NÁVRHU

Zpracované řešení se snaží o nový pohled na rozšíření hřbitova, celkovou organizaci včetně reálného výhledového rozšíření východním směrem a odstranění největšího stávajícího nedostatku, a to pěší a především dopravní obsluhy hřbitova.

Řešení vymezené návrhové plochy respektuje realizovaný hospodářský dvůr. Po navrhovanou severojižní osu nového hřbitova je západní úroveň terénu srovnána, východním směrem upravovaný terén postupně klesá a plynule navazuje na stávající stav.

Nový vstup je situován jižně v ose navrhovaného hřbitova v možné spojnici propojující stávající hřbitov. Zpřístupněn je lávkou v úrovni nově definované plochy.

Jižní část hřbitova je pevně vymezena objektem vstupu s oboustranně umístěným kolumbáři.

Funkční a provozní řešení je navrženo přehledně s čitelným schématem a důrazem na míru a organizaci veřejných ploch.

Celou plochu východně od stávajícího a nového hřbitova doporučujeme postupně kultivovat do parkových ploch při využití existujících pěších stop. Jejich postupnou transformací lze vymezit plochy nového východního hřbitova. Nové skupiny zeleně potvrdí jádra parkových aktivit.

Palkovský

AUTOŘI
ING. ARCH. RADIM PALKOVSKÝ

SPOLUPRÁCE
ING. ARCH. HOANG NGUYEN

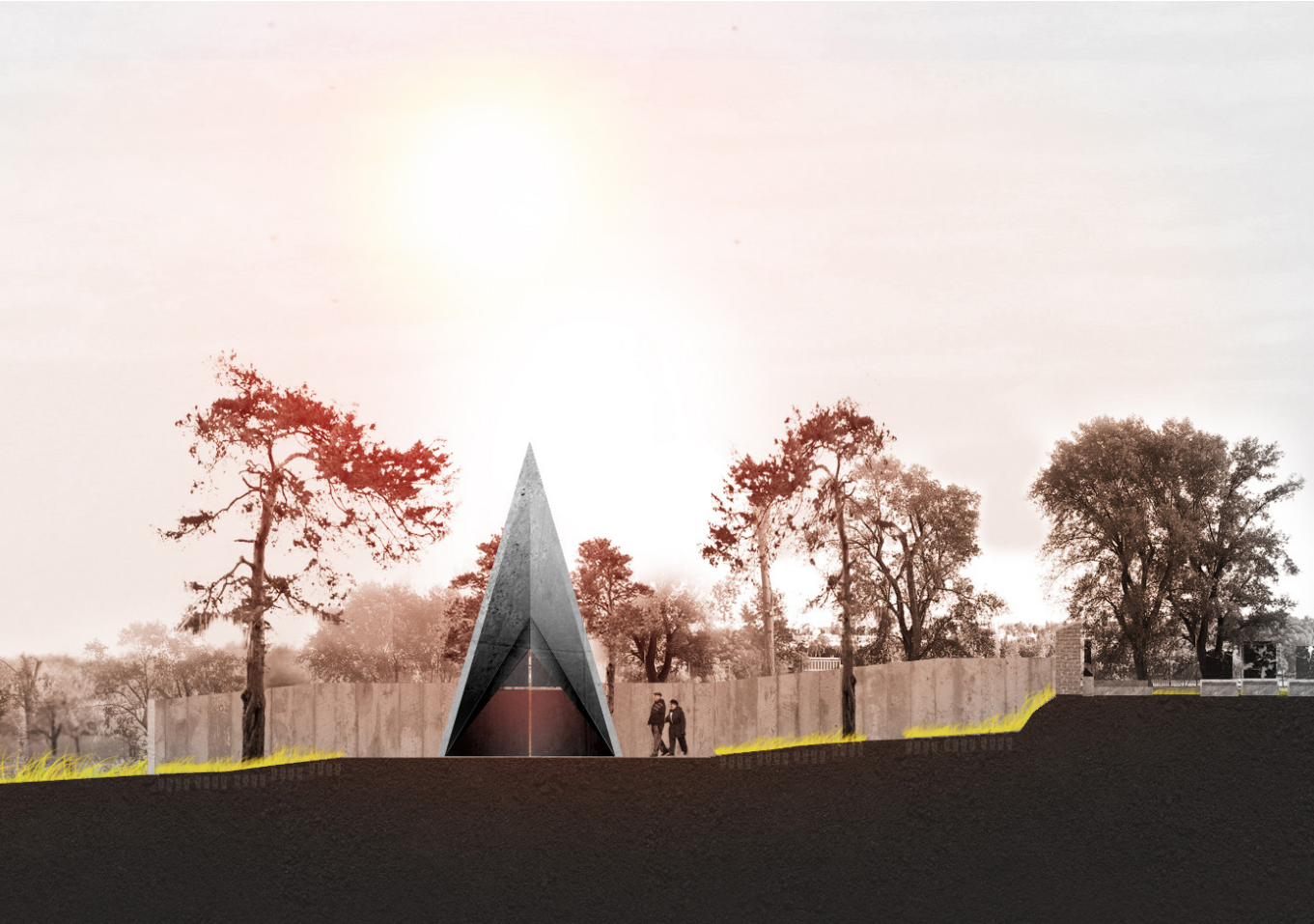
ANOTACE NÁVRHU

Hlavní vstup nacházející se na západní straně je lemován stromovou alejí, která na východě území ústí ve veřejný prostor v podobě malého „náměstí“, jehož chloubou je stavba hřbitovní kaple. Při rozšíření stromové aleje se naproti sobě nacházejí dvě rozptylové/vsypové loučky, kterým dominují čtyři mohutné listnaté stromy. Průchod do původní části hřbitova je umožněn vstupem uprostřed severní zdi.

Nejvhodnějším řešením navrhovaného prostoru o daných rozměrech se jeví jednoduchý přehledný urbanismus.

Nalevo od hlavního vstupu je umístěn sklad a veřejné toalety. Vpravo se nachází kolumbárium se dvěma protilehlými řadami s kvetoucím stromem uprostřed, jenž tomuto prostoru dodává živost.

Obvodová zeď řešeného území je železobetonové konstrukce v surovém stavu, vstup tvoří jednoduchá ocelová brána tmavé barvy. Pevný povrch hřbitova tvoří tři druhy dlažby. Vlastní hrobové místo pokrývá květinotravnatý porost pro zdůraznění jeho stálé živosti a proměnlivosti, který má nahradit snahu o umělé „oživování“ tradičních kamenných hrobů působících chladným a prázdňným dojmem. Kamenná náhrobní deska je uložena volně v porostu. Zásadní myšlenkou při pohřbívání je užití tzv. Bios uren znázorňujících návrat k životu skrze přírodu.

Katalog soutěžních prací veřejné anonymní
urbanisticko-architektonické projektové soutěže
na rozšíření hřbitova v Hostivaři, Praha 15

www.iprpraha.cz/hrbitovhostivar

Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy
Sekce detailu města / Kancelář projektů a soutěží
Vyšehradská 57, 128 00 Praha 2

první vydání / 80 stran

FOTO: IPR Praha

© IPR Praha / SDM, 2016–03

Vydal Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy, 2016

Samostatné obrazy, text i dílčí části je možné
(s ohledem na autorský zákon) šířit, kopírovat a rozmnožovat
libovolnou technikou. Rozsáhlejší citaci nebo vyšší náklad
je nutné dojednat s vydavatelem. Vždy je nutné uvést zdroj.

[OBÁLKA, PŘEDSÁDKA - VÍTĚZNÝ NÁVRH:
RADOŠOVSKÝ, BAKYTA, JANEČEK,
GREGA-JAKUB, BOROŠ, LAŠÁKOVÁ, KRČMÁŘIK]

IPR —
PRAHA

SPH

| Správa
pražských
hřbitovů

Více informací na webových stránkách:
www.iprpraha.cz/hrbitovhostivar

